

ærede Minister har tiltraadt dette Forslag, og at det store Flertal af Udvalget ogsaa tiltræder det, saa at jeg altsaa kan gøre Regning paa, at Ændringen bliver vedtagen. Med disse Ord skal jeg anbefale Ændringen under Nr. 28 til det ærede Folketing.

Svendsen: Jeg skal ved den afsluttende Behandling af disse Lovforslag kun gøre nogle enkelte Bemærkninger. Jeg finder ingen Anledning til vidtløftig at komme ind paa en Forhandling om dem eller paa Gentagelse af, hvad jeg tidligere har sagt baade ved 1ste og 2den Behandling. Jeg har paa Fornemmelsen — og den bliver ogsaa bestyrket ved at se ud over Forsamlingen her — at Hovedinteressen for disse Lovforslag i Øjeblikket er svunden væk, og at man vist ikke fra nogen Side nærer stor Tro til, at det vil lykkes at gennemføre dem. Det er ogsaa af den Grund, at jeg ikke har gjort mig Ulejlighed for at faa stillet Ændringsforslag i de Henseender, hvor jeg kunde have Lyst til at gøre det nu ved 3die Behandling. Jeg finder det ganske umuligt at tænke mig, at disse Lovforslag — navnlig det første af dem, det, som nu foreligger — nogen Sinde ville kunne blive vedtagne i den Skikkelse, som de ville faa, saafremt de Ændringer, der ere stillede her, blive vedtagne, og de, der ere vedtagne her ved 2den Behandling, blive ved at staa. Jeg vil finde, at det i det hele taget vilde blive et Monstrum af en Folkekirke, hvis vi tænke os, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgerbjerg) nu har udviklet, at vi skulde gennemføre den almindelige Valgret paa Kirkelivets Omraade. Thi Kirken og Befolkningen ere jo to forskellige Ting, hvad jeg ikke behøver at komme vidtløftig ind paa, da jeg har omtalt det flere Gange tidligere baade ved 1ste og 2den Behandling. Det vilde nu være meget mærkeligt, om der ikke skulde behøves noget som helst andet for at faa Valgret og Bestemmelsesret inden for Folkekirken, end at de vedkommende sagde, at de efter deres Mening hørte med til denne Kirke, selv om de stode som bevidste aabenbare Modstandere af Kirken, Kristendommen og Menighedslivet. Jeg kan ikke tænke mig, at den danske Rigsdag nogen Sinde vil gaa med til at gennemføre et Lovforslag, som vil lægge Bestemmelsen over Kirkens Anliggender i de Folks Hænder, der muligvis staa som bevidste Modstandere af denne Kirke.

Jeg vil altsaa ikke kunne stemme for det foreliggende Lovforslag, men jeg skal

paa den anden Side ikke modsætte mig, at det gaar den reglementerede Vej, som Lovforslag gaa; idet jeg er overbevist om, at skal der komme noget ud af det — og jeg vil tilføje, at jeg ikke er nogen principiel Modstander af Menighedsraad — ville vi en Gang, tidlig eller sildig, faa det igen til Behandling her i Tinget, og da kan der blive Lejlighed til igen at tage Arbejdet op fra Grunden af. Jeg skal derfor for mit Vedkommende afholde mig fra at stemme over det foreliggende Lovforslag. De to næste Forslag vil jeg kunne stemme for; det fjerde med Hensyn til de selvejende Kirker kan jeg heller ikke give min Stemme.

Ordføreren (A. Thomsen): Over for det ærede Medlem, som nu satte sig, ønsker jeg kun at gøre en lille Bemærkning. Naar det ærede Medlem udtaler som sit Haab, at Lovforslaget i den Form, hvori det nu har Udsigt til at blive vedtaget her i Folketinget, ikke maa blive til Lov, saa kan han jo maaske for sit Vedkommende have Grunde til at haabe derpaa. Jeg har Haab om, at det skal lykkes at føre det igennem; og selv om det ikke sker i denne Samling, selv om Landstinget ikke i denne Samling vil vedtage det — hvad jeg ikke ved det allermindste om — har jeg dog det Haab, at det skal lykkes en Gang at føre det igennem. Og jeg bygger dette Haab paa den Bevægelse, som dette Lovforslag har givet Anledning til ikke blot inde paa Rigsdagen, men ude omkring i Befolkningen, og jeg føler mig ret overbevist om, at den Bevægelse og den Interesse, som har givet sig til Kende inden for Kirken for Fremme af folkekirkelige Reforme, ikke er en Bevægelse, som vokser op den ene Dag for at falde ned den anden, men en Bevægelse, som bliver ved at fortsætte sig, indtil den fører til et Maal og netop til det Maal eller maaske et endnu friere Maal, end det, vi her have sat os. Dette ønsker jeg at udtale, inden dette Lovforslag forlader Tinget her. Jeg har den faste Overbevisning, at dette Spørgsmaal skal det nok lykkes os at løse, og at det nok skal lykkes os at faa gennemført Reforme paa dette Omraade, til Velsignelse baade for Folket og for Folkekirken.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Da vi nu staa umiddelbart foran den endelige Vedtagelse af disse Lovforslag for dette Tings Vedkommende, er det rimeligt, at